

Szegedi Dominika

saját isten a szobában

simaarcbőrűek laknak a panelban.
találgatom, szoktak-e imádkozni.
van-e istenük, akit lehet szülő helyett szeretni,
akinek a létezésével igazolják a hiányosságaikat és akinél
menedéket keresnek, amikor velük együtt is üres a szoba.
találgatom, szőrös-e a lábujjuk
és szeretik-e a finomfőzeléket és a gyerekeket.
ők gyereket varrnak a takaróra,
a képek pedig ferdén állnak a falon.
már belátok az ablakon,
gyenge pontja a háznak.
ördögűzést tartanak éjjelenként.
a kikönyökölt fotel az epicentrum,
sörszaggal van tele böfögve a nappali.
a nyál kifolyik a szájon,
ahogy a befőttesüveg csordul túl,
az orrcimpa fityeg,
mint az ujjal kilyukasztott nejlonszatyor,
ami nem tud összeszűkülni a kilyukasztás után.
belátok az ablakon és
már tudom, hogy szoktak imádkozni.
térdelnek az istenük előtt és tűrik a verést.
kenyeret esznek, vizet isznak
simaarcbőrűek fogyasztják a csendet.

SZEGEDI DOMINIKA (1999) író, költő. A Rippl-Rónai Művészeti Intézet filmes látványtervező szakán tanult. A *Polcrafel* (2022) irodalmi kezdeményezés alapítója, íróműhelyt vezet, kéziratokat szerkeszt, mentorál.

vén katonák

benne ropog a fiatalság, főnév halmaz ő:
foghiány, fog híján is mosolyog, látomás, tömegsír, temető,
temető tömeg sír a fejfa előtt térdre rogyva
még emlékszik, lépcsőzik, táncol, cipőt próbál,
barna lakkcipőt suszterhez visz, cipő talpán kutyaszar,
sajnálkozik, lemossa
egyedül, ahogy kávézik is, ami beindítja a bélmozgást, zúg
és kiürül, nézi a lefolyót, örvénylik, arcot mos, ma már
kétszer is, mert felejt,
a dátumokat, a tükörképét,
alig ismeri fel magát is, a szomszédot,
aki hantralép és harcbaszáll.

balatoni analóg

magam alá vizelek, mint gyerekkoromban
lecsorog a pisa a combomon,
a zuhanykabin elvezeti és nem áll meg tócsában,
ami lebuktathatna.
nincsszülőakimegnevelne
aki tagadja, hogy csinált ilyet, hazudik.
hamesélhetneabalaton

kevesebbel kell beérni

azon gondolkodom, őt zavarja-e,
mikor elhelyezkedett mellettem.
nem a narancsbőr vagy ez a rossz szag,
hanem az összeérő combjaink,
hogy egymásnak passzírozódunk,

mintha jó barátok lennénk
és kedves lenne a pillanat.
amúgy kerülöm az érintést,
mint a náthát.
az asszony, aki korábban mellém ült,
még mindig velem utazik.
már hozzám nőtt, mint egy szemölcs.
begyógyult az ülésbe és várja a megállót.
a végállomásnál egyenlő esélyekkel indulunk a metróhoz.
de addig még három megálló.
összehúzó magam, mintha az a felső lennék, amit a
ruhaszárító rántott össze.
hátha kevesebb helyet foglalok el így az ülésen,
mint mikor a családi képen a kompozíció egyik sarkába
szorulok és nem tudni, lelógok-e majd a képről.
akárcsak a buszülésről,
amikor rosszul helyezkedem.

demencia

idősödő inakkal
érszükületről és bőrbajról beszélgetünk, majd
találkozunk (...) a kórházi váróban,
kontrollra járunk,
mindketten paradicsompalántát nevelgetünk
tagadjuk, hogy fáznánk,
megszokjuk a kórházi szagot,
borra fogjuk a rossz memóriát,
találkozunk a kórházi váróban,
kontrollra járunk,
mindketten paradicsompalántát nevelgetünk,
tagadjuk, hogy fáznánk,
találkozunk a kórházi váróban,
kontrollra járunk
mindketten paradicsom palántát nevelgetünk,
találkozunk a kórházi váróban,
kontrollra járunk,
megörülök, hogy te is paradicsompalántát nevelgetsz

E/3. személyben beszélek magamról

autókat számol, amikor ideges.
nézi, hogyan pörög a kerék vagy a bicikli küllő.
olyankor szereti azt a biciklit, ami eltereli a gondolatait.
munkába menet van ideje hazavágyódni,
de nem tudja, hol van az a haza.
ott nincs hideg és ágyon alszanak?
a hűtő nem kopog és az ölelés mindenkinek jár?
ott jár fejben.
meleg vízben áztatja ki a bőrkeményedést,
megjegyzzi a szappan végét, majd kiteszi az újat.
madarakon tanul számolni,
maradékon tanul meg spórolni.
együtt él a kutyaszőrrel és nem zavarja.
ilyennek képzelem.
így él benne,
így ezt is szokta keresni.
a bérelt lakásának ablakából is,
ahol megáll a pesti bűz,
ahonnét az autók aprók
és nem tudnak bántani.
ilyenkor autókat számol
és hazavágyódik.